

Angol gyermekversek *James Orchard*

Halliwell gyűjtésében

Svoboda Róbert fordítása

I.

Élt egy hölgy, csupa csont és bőr,
ki hallott már ily' hölgyről.
Templomba indult egyik nap,
gondolta, ott imádkozhat.

Mikor a bejáráthoz ért,
leült, pihent kicsikét.
A templomkertig eljutott,
hallhatta a harangot.

Majd a templom kapujában
pihent kissé megálltában,
odabenn látta a papot,
bűnösökért fohászzkodott.

Körbenézett, fel és le,
halott ember előtt,
s látta, hogy az orra, szája,
férgeknek lett a tanyája.

Megkérdezte hát a papot,
Így nézek ki, ha meghalok?
Ó, igen, igen, szólt a pap.
Így festenek, kik meghaltak.

2.

Bárcsak ott lennék, hol lennék,
ott lennék, hol nem vagyok!
De ahol vagyok, ott kell lennem,
nem mehetek, maradok.

3.

Volt egy vénasszony, vagyontalan,
pár rabló kiszemelte;
Sikított, száján nem jött ki hang,
hallották országszerte.

4.

Taffy, aki velszi, Taffy, aki lopott,
Taffy eljött hozzám és marhahúst orozott.
Elmentem hát hozzá, de Taffy nem volt otthon,
Taffy átjött énhozzám, hogy velőscsontot lopjon.

Újra kerestem a Taffyt, de addigra elment,
kiderült, hogy átjött hozzám, egy ezüst tút elcsent.
Újra kerestem a Taffyt, az ágyában hasalt,
fogtam hát s fejéhez vágtam egy piszkavasat.

5.

Kicsi bús Betty egy tanyán lakott,
úriembereknek sört árult ott.
Minden nap sok-sok úr sorban állt,
a kicsi bús Betty meg elugrált.
Ugrált a lépcsőn felfele,
leeset, s betört a feje.

6.

Megkérdezett az erdei ember,
hány szem epret termett a tenger?
Válaszom ez volt, tán nem meglepő:
ahány hering az erdőben nő.

7.

A vén doktor Foster, várta őt Glo'ster,
hol ígét hirdethet.
Odaért végre, leült egy székre,
s csak bólintott egyet.

8.

Doktor Foster járta Glo'stert,
zuhogott épp az eső,
elmerült állva egy pocsolyába,
többet nem ment oda ő.

9.
Péter Pál tévúton jár,
gondolnád-e miért?
Megy csak bután az orra után,
az meg kész görbeség.

10.
A holdbéli ember
lepottyant egyszer,
Norwichba akart menni.
Elindult délnek,
s a szája megégett,
főzeléket akart enni.

11.
Itt vagyok és ragyogok,
ha nincs velem senki,
egyedül vagyok.

12.
Bryan O'Lin, az asszony, s az anyós
átkeltek hárman egy hídon gyalog.
A híd leszakadt, lezuhantak mind,
Az ördögbe is! szólt Bryan O'Lin.

13.
Hogyha minden pite volna
és a tenger tinta,
az összes fa meg sajt volna,
mondd, az ember mit inna?

14.
Az oroslán s az egyszarvú
a koronán verekszik,
az oroslán az egyszarvút
egykönnyen nem ereszti.
Fehér s barna kenyeret,
szilvászuktát kapnak,
a város lakóitól,
ha távol maradnak.

15.
Pancs és Juci
pitéért harcol;
Pancs a Jucinak
nagyot bepancsol.
Pancs kérdi Jucit,
még adhatok?
Juci szól Pancsnak,
nem, kész vagyok.

16.
Volt egy vénasszony, ki hallott ilyet?
Itókát ivott és ételt evett:
ételből, italból állott étrendje,
de a rémes vénasszony sosem volt csendbe'.

Elment a pékségbe kenyérért,
meghalt a férje, mire hazaért;
elment a templomba a papért,
jobban lett férje, mire visszatért.

17.
Sügér Simon pitést látott
a vásárba menet;
Sügér Simon így szólt hozzá,
„Árudból hadd egyek!”

Szól a pités, „Sügér Simon,
hadd lássam a pénzed!”
Mire Simon annyit felelt,
„Az nincs nálam, tényleg!”

Sügér Simon a városban
vett egy hússzeletet,
ló farkához kötözte,
hogy ne romoljon meg.

Sügér Simon horgászni ment,
bálnát akart fogni;
anyjánál csak vödör vízbe
tudott horgot dobni.

Sügér Simon megnézte,
a bogáncs hoz-e szilvát;
szíszegett szegény Simon,
mert megsúrta az ujját.

Kis madarat akart fogni,
sikeres lesz, hitte;
vitt magával egy csipet sót,
hogy farktollára hintse.

Szitával ment vizet hozni,
ráfolyt a lábára,
így hát szegény Sügér Simon
elbúcsúzik mára.

18.
A szívkirálynő
lepényt sütött
egy nyári napon tette.
A kőr bubi,
meg ellopta mind
és jó messzire vitte.

A szívkirály
lepényre vár
a bubit jól megverte.
A kőr bubi
visszahozta mind,
nem lop többé, megígérte.

19.
Orsó és borsó, a pocakos Béni,
több húst evett, mint nyolcvan férfi!
Felfalt egy borjat s egy tehenet,
másfél hentest is megevett,
harangtoronyot és templomot,
gyülekezetet és a papot!
Vagy másfél tehén,
egy ökör szegény,
a torony, a templom
és mind aki bent volt,
és mégis azt mondja, hogy nem lakott jól.

20.
Varjú ült a tölgyfára,
derri, derri, derri, dekkó,
Varjú ült a tölgyfára,
hogy a szabót meglesse munkába.
Hejhó! A vén varjú,
derri, derri, derri, dekkó.

Vad károgásba kezdett,
derri, derri, derri, dekkó,
Vad károgásba kezdett,
elhordta a szabót gazembernek.
Hejhó! A vén varjú,
derri, derri, derri, dekkó.

„Asszony, hozd jó íjamat,”
derri, derri, derri, dekkó,
„Asszony, hozd jó íjamat,
hogy lelőhessem a madarat.”
Hejhó! A vén varjú,
derri, derri, derri, dekkó.

A szabó lőtt, s elhibázta,
derri, derri, derri, dekkó.

A szabó lőtt, s elhibázta,
a nyíl kocáját szíven találta.
Hejhó! A vén varjú,
derri, derri, derri, dekkó.

„Asszony, a koca rosszul van,”
derri, derri, derri, dekkó,
„Asszony, a koca rosszul van,
hozz pálinkát kanálban.”
Hejhó! A vén varjú,
derri, derri, derri, dekkó.

21.
Hejhó, a vén varjú!
Lőttem egyet, nem túl jól.
Lőttem egyet, elhibáztam,
kocámat szíven találtam.
Asszony, orvosságot ide,
vagy rögtön megáll a szíve.

22.
Róka és neje egymásnak esett,
mustárt az életben egyik sem evett;
Kéts, villát használni egyik sem szeret,
szívesen rágcsálnak csontot, é-ó!

Ugrik a róka holdfényes estén,
minden jól látszik, csupa csillagfény;
Hohó! szól a róka, ez az én estém,
a városba látogatok, é-ó!

A róka egy átjáróhoz elért,
hallgatott kicsit, hegyezte fülét.
Hohó! mondta, nincs több egy mérföldnél
az út oda a városkába, é-ó!

A róka a tanyához odaért,
mit látott, csak nem egy szép gádzsért;
szeretlek nagyon a gazdádért
és vágyom lerágni a csontod, é-ó!

Szürke lúd rohan a bála körül,
Hohó! Jó kövér vagy, a róka örül;
zsíros lesz szám, majd a hátamra ülsz
és bejössz velem a városba, é-ó!

A gazd'asszony rögvest talpon volt,
az ablakon iziben kihajolt,
Férjurar! Férjurar! A lúd mind megholt,
biztos a róka járt erre, é-ó!

A gazda a puskáját megtöltötte,
a vén rókát ott helyben fejbe lőtte,
Aha, többé erre már nem vetődsz te
és nem kavarod fel a várost, é-ó!

23.
Tom a dudás fia volt,
játszani ifjan megtanult,
de azt az egy dalt tudta csak,
hogy „Felkel a dombon túl a nap”.
A dombon túl, hol a fúj a szél,
kár lesz szédült kontyomért.

Tom a dudán úgy zajongott,
lány és fiú mind rajongott,
hallgatták, hogy játssza csak
„Felkel a dombon túl a nap”.

Tomnak a dudán nem volt párja,
ki hallgatta, moccant a muzsikára;
Mikor rákezdte, mindenki táncot járt,
még a malac is nyomában felugrált.

Dolly egy nap a tehenet fejte,
Tom fogta dudáját s használni kezdte;
A lány a tehénnel körtáncra kel,
a vödör meg eltört és kifolyt a tej.
Trot néni egy kosár tojást vitt épp,
Tom dudál, ő meg a ritmusra lép;
Táncolt, s az összes tojás megrepedt,
ő megrémül, Tom csak a tréfán nevet.

Egy paraszt épp üti a szamarat,
mert majd' összeroskad a teher alatt.
Tom a dudáján egy dalba kezd,
a szamár terhe így könnyebb lesz.

24.
Ahogy mentem fel a dombra,
szembe jött a dudás Jakab,
s csak azt tudta játszani, hogy
„Kössed fel a nadrágodat!”

Kötöttem hát egyszer, kétszer,
háromszor is megkötöttem,
s ő csak azt énekelte, hogy
„Doverbe vigyél innen”.

25.
Tom, Tom, dudás fia,
malacot kellett lopnia.
Azt megették, Tomot megverték,
óbéogat, tőle zeng a környék.

26.
Élt egy férfi Newingtonban,
csodálták az esztét,
fejést ugrott a sövénybe,
kiszúrta a szemét.
De meglátta szemét folyani
és magán erőt vett,
még egy sövénybe beugrott,
hogy viasszasúrja őket.

27.
Dalomban hat penny,
rozzsal telt zsák,
pitébe süített
madárfiókéak.

Felvágták a pitét,
szólt az énekszó;
Hát nem pompás lakoma,
királynak való?

A király a kincstárban
számolta a pénztét;
a királyné a szalonba ment
kenyérért és mézért.

A cseléd a kertben
teregetni próbált,
de arra járt egy rigó
és lecsípte az orrát.

Jenny oly dühös lett,
mi legyen most, kérem?
Fülébe dugta ujját
és ketté törte szépen.

28.

Élt egy tengerimalac,
kicsi lévén nem volt nagy.
Mindig lábon közlekedett,
sosem koplalt, mikor evett.
Ha valahonnan elszaladt,
ott helyben sohasem maradt.
S miközben futott, azt mondják,
senki kedvéért meg nem állt.
Gyakran fel-felvisített,
ha visített, csendben sosem volt.
S bár macskától órákat sose vett,
felismert patkányt és egeret.
Egy nap, így hallottam régen,
fogta magát, s meghalt szépen;
és, okosok mondták nekem,
azóta sem volt életben.

BUDAHÁZI TIBOR: Római töredék XVI. – 2019

